

NARİN AYMANDIR

WANDERLUST-3

DENEK - 0408

ulysses
yayımları

ÇALMA LİSTESİ

1.

BÖLÜM

WANDERLUST - 3

DENEK - 0408

1. BÖLÜM

“Yeni başlangıç.”

02.03.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 2 Mart, günlerden pazartesi. Saat 13.01. Çernobil Kontrol Projesi-2'nin ilk günü. Bu not bugün, yani 3 Mart, günlerden salı, saat 06.15'te tutulmuştur. Defter elime henüz geçtiği için gününde tutulmuş gibi davranmaktayım.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

03.03.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 3 Mart 2008, günlerden salı. Saat 02.13. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin ikinci günü. Ekip uyandığında keşif yapmaya çıkacağız. Keşiften döndükten sonra haftalık planlamalar ile çalışarak, doldurmanız gereken belgeleri doldurup enstitüye teslim edeceğiz.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

04.04.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 4 Mart 2008, günlerden çarşamba. Saat 16.05. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin üçüncü günü. Ekip ile çevrede gerçekleştirmiş olduğumuz gezi bir hayli keyifli geçti. Çalışmalarında bana yardımcı olacak ilk dostumu da ekip arkadaşım Hoon sayesinde buldum. Bir diplopoda. Haritayı yanlış okuduğumuz için hazırlanan rotadan uzaklaşarak, santralin aktif olduğu zamanlarda, sant-

ral çalışanları ve aileleri için hazırlanan Pripyat'a da yaklaşmış bulunduk. Şehre girmedik.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

05.04.2008

Hoon ile kayıtlara bakıyorduk ve bir şey gördüm. Bu gördüğüm silüet aklımın bana bir oyunu mu, yoksa gerçekten Pripyat'ta birileri mi var sorularını kafamda dolandırmaya başladı. Hoon da izledi kaydı. Birçok teorisi var ve hepsi de çok mantıklı. İkimizi de esir alan bu korkuyu üstümüzden nasıl atacağımızı bilmiyorum. Birilerine anlatma ihtiyacını çok yoğun hissediyorum. Gözlerime uyku girmiyor.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

06.04.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 6 Mart 2008, günlerden perşembe. Saat 02.20. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin beşinci günü. Gecenin bir yarısı bunu yazma sebebim, yaşanan hiçbir şeyi unutmamak istemem. Çalışma alanını tamamlamak için uzaklaşmıştık ve kamp alanına geri döndüğümüzde Mina'nın tüyler ürperten çığlığıyla titredik. Mina'yı aramaya çıktığımızda onu gördüm...

Ağaçların arasından bana bakan ürkek, gri gözleri.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

06.04.2008

Ekiple yaşadığımız gerginlik dolu dakikaların ardından yıkılmama sebep olan şeyler Mina'nın ağzından çıkmıştı. Acaba beni bir yalancı olarak mı görüyorlardı?

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

15.03.2008

Ben Mars Coleman. Saat 23.10. Bu gece onunla tanıştım.

Profesör Coleman

Hayvan Bilimci

20.03.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 20 Mart 2008, günlerden perşembe. Saat 20.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin on dokuzuncu günü. Hoon ve Nora ile çıktığımız gezide *onunla* karşılaştım. Bu sefer uzun bir konuşma geçti aramızda. Henüz adını anmak istemiyorum. Sanki biri bu defteri ele geçirse o zarar görecekmış gibi hissediyorum. Uyumam lazım ancak bakışlarındaki tanıdık hüznün bir türlü gözümün önünden gitmiyor.

Profesör Coleman

Hayvan Bilimci

10.04.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 10 Nisan 2008, günlerden perşembe. Saat 20.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin kırkıncı günü. Bu defteri aslında günlük çalışma notları için tutmam gerekiyordu ancak ondan bahsettiğim bir günlük hâline getirdiğimin farkında değilmişim...

Şu an ranzanın alt yatağında uyuyor. Umarım daha huzurlu uykuları ona verebilirim...

Profesör Coleman

Hayvan Bilimci

15.04.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 15 Nisan 2008, günlerden salı. Saat 06.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin kırk beşinci günü. Aramis ile daha fazla araştırma yapmaya başlamış-

tık. Hem geçmişini aydınlatıyor hem de geleceğe bu aydınlıkla fener tutuyorduk. Mesleğimi icra ederken yanımda böylesine değerli birinin oluşu çok güzel.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

25.04.2008

Ben Mars Coleman. Bugünün tarihi ya da saati önemli değil. Güne büyük bir farkındalıkla uyandım. Otuz küsur yaşındayım ancak bir kelebeğin beni böylesine heyecanlandıracağını düşünmezdim. Bugün hava çok güzel. Umarım bu notları kimse okumaz. Bud ve Ares'in not tutmam için verdiği defteri günlük olarak kullanmam onları hayal kırıklığına uğratacak gibi...

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

12.05.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 12 Mayıs 2008, günlerden salı. Saat 10.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin yetmiş üçüncü günü. Bay Conroy ve ekibinin işgöleyici bakışları altında çalışacağım. Enstitünün elini üzerimizden çekeceği günü merakla bekliyorum...

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

18.05.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 18 Mayıs 2008, günlerden çarşamba. Saat 21.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin seksen birinci günü. Bugün saat sekiz sularında Aramis kendini kaybetti. Bana aniden saldırması ve şüursuzca hareket etmesiyle yüreğimi ağzıma getirdi. *Ya Conroy yetişmeseydi?*

diye düşünmeye başladım. Ya geç kalsaydı? Aramis'e dair yolunda gitmeyen şeyleri öğrenmesini istediğim son kişi ya gelmeseydi? Yüzümdeki yaralar hâlâ acıyor ancak buna üzlemiyorum bile. Çünkü kurtaracağıma söz verdiğim insan gözlerimin önünde günden güne eriyor...

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

20.06.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 20 Haziran 2008, günlerden cuma. Saat 11.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin yüz on birinci günü. Bugün bu projeye ilgili çok başka şeyler öğrendim...

Annemi, Nora'yı, Aramis'i...

Çernobil sahiden kurtarılması gereken bir yer miydi? Yoksa kurtarılması gereken şey kötü insanların ruhları mıydı?

İnsanları Çernobil'den değil, Çernobil'i insanlardan korumam gerekiyordu. Çünkü karanlıklarını her yere taşıyorlardı.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

23.06.2008

Ben Mars Coleman. Bugün 23 Haziran 2008, günlerden pazartesi. Saat 06.00. Bugün Çernobil Kontrol Projesi-2'nin yüz on dördüncü günü. Bir saat sonra yola çıkacağız. Benim için anılarla dolu bu yerden kaçmak için çabalayacağız. Kaçtığımız kişiler ise bizi buraya getirenler.

Çernobil sadece santral patlamasında ölenlere değil, bizlere de mezar olacakmış gibi hissediyorum.

Bizi kurtarın. Biz ölmeden önce.

Profesör Coleman
Hayvan Bilimci

2.

BÖLÜM

WANDERLUST - 3

DENEK - 0408

2. BÖLÜM

“Kanlı simalar.”

“Mars!” Biri omzumdan tutarak beni sarsıyordu. Bacaklarımın üzerinde bulunan elden gözlerimi ayırabilseydim şayet, beni kimin sarstığına bakabilirdim. Ancak Ares’in elinde öylesine kaybolmuştum ki dünya benim için durmuştu sanki.

Arka planda kopan kıyamet beni parça parça içine almaya çalışırken, beni tutan ellerden kendimi sertçe geriye çektim. “Dokunma!” Ağzımdan çıkan sadece bundan ibaret oldu. Gözlerimi Ares’in kanlı bedenine diktiğimde ellerim iki yanıma düştü ve bu görüntüden kaçmak için geriye doğru süründüm. “Ares! Öldü mü?” Başımı kaldırıp tepemde dikiilen Hoon’a baktım. “Ölmesin...” Başımı sağa sola sallarken ağlamaya başlamışım. “Yalvarırım ölmesin! Yaşatın onu, ölmesin!” Titreyen ellerimi yüzüme götürdüm. “Kan var! Ellerimde kanı var!” Boğazım patlayacakmış gibi bağıırıyordum. “Ares!”

Gözlerimi sıkıca yumdum. Ben delice ağlamaya devam ederken, birinin kollarımdan sıkıca tutarak beni zapt etmeye çalıştığını hissettim. “Mars, benim, Aramis!” dedi beni tutan kişi. Çırpınışlarımı kısıtlamak için daha sıkı sarıldı. “Mars sakinleş! Gözlerini aç!” dedi.

Bu söylediğiyle başımı sağa sola güçlüce salladım. “Hayır, hayır olmaz. Dayanamam. Bir kere daha görmeye dayanamam,” diyerek sayıklıyordum. Bedenim zangır zangır titriyordu, öyle ki dişlerim birbirine çarparak ses çıkartıyordu. Benim bile anlamadığım şeyler çıkıyordu ağzımdan.

Ares'i bu şekilde görmenin beni bu denli yaralayacağı kimin aklına gelirdi ki?

"Aramis, onu buradan çıkar!" dedi bir ses. Bu bir kadındı. Bağırmanın kim olduğunu bile tanıyamayacak kadar kapanmıştı algılarım.

"Mars'ı uzaklaştır ve biz de Ares'i kontrol edelim. Aramis, acele etmeliyiz, zamanımız çok az," dedi başka biri. Bu Hoon muydu?

"Tamam, tamam çıkarıyorum onu!" dedi Aramis. Daha sonra kulağımda sıcak bir nefes hissettim. "Mars, biz buradan çıkana kadar sakın gözlerini açma. Ben sana ne zaman açman gerekeceğini söyleyeceğim, tamam mı?" dedi. Çaresizce başımı salladım.

Aramis'in beni saran kollarının sıkılaştığını hissettim ve çok geçmeden bedenimi havaya kaldırdı. Başım omzuna düştüğünde Aramis koşar adım yürümeye başladı. Onun sırtı geride bıraktığımız bedenlere dönüktü ancak benim de yüzüm onlara dönüktü. Gözlerimi açsam yerde yatan iki bedeni de yaşananları da tekrar görecekmış gibi hissediyordum. Yaratık yarıyor muydu bilmiyordum ancak şu an en çok duymak istediğim şey onun öldüğünden ziyade Ares'in yaşıyor olduğuydu...

Bulduğumuz fabrikanın küflü, tozlu ve kan kokan havasına nazaran çok daha temiz bir hava yüzüme çarpınca dışarı çıktığımızı anladım. Derin bir nefes alarak gözlerimi açtığımda, hafifçe kararan havayla karşı karşıya kaldım.

"Mars, seni Nora ve Chadha'nın yanına bırakacağım, tamam mı?" Aramis'in sesini duyunca hafifçe geri çekildim ve yüzüne baktım. Gözlerim boynundaki kan izlerine kayınca tekrar çalkalanmaya başlayan mideme söz geçirmeye çalıştım içten içe.